

SIL:n syyskokous:

RETKI KOKOUSTEKNIIKAN IHMEMAAHAN

Yhtä poikkeusta lukuun ottamatta kaikki hallituksen jäsenet jatkavat tehtävissään.

Jäsenkunta tuntee lujaa luottamusta hallitustaan kohtaan, sillä sen esittämä budjettiesitys hyväksyttiin muutoksitta ja toimintasuunnitelmaesitykseenkin tehtiin vain hyvin vähäisiä lisäyksiä.

Ja liiton pääasiallisiin tehtäviin katsottiin kuuluvan myös yhteydenpidon maan hallitukseen, eduskuntaan ja viranomaisiin.

Siinä ydinkohdat Suomen Ilmailuliiton 59. toimintavuoden tärkeimmästä järjestöllisestä tilaisuudesta eli syysliittokokouksesta, joka pidettiin pian jo perinteelliseksi muodostuneessa kokouspaikassa Satakuntatalossa Helsingissä joulukuun alussa.

Muuten hyvin rauhallisesti ja jopa värittömästi sujunut kokous kehkeytyi lopulta vauhdikkaaksi tilaisuudeksi suhtautumisen politiikkaan ja poliittikkoihin kuumentaa keskustelun lähes etelämaalaisiin tunnelmiin. Samalla pantiin tiukkaan testiin myös SIL:n kokoustekninen valmius. Työjärjestystä koskevia puheenvuoroja käytettiin enemmän kuin puheenvuoroja yhteensä tavallisessa SIL:n syyskokouksessa.

Se asia, joka koko puhe-

– Jaaha siellä takana, oliko kyseessä työjärjestyspuheenvuoro. Kokousta liiton sääntöjen mukaan johtanut liiton puheenjohtaja Olavi A. Rautio joutui melkoiseen helteeseen sääntömuutospätkää käsitellessä. Sivustatukina olivat kokouksen sihteeri, SIL:n toiminnanjohtaja Jaakko Kaskia (oik.) ja protokollan pidossa avustanut päätoim. J. Raivio.

myllyn pyöräytti käyntiin, oli esityslistan viimeinen kohta, liiton sääntöjen muutosesitys. Liiton hallitus esitti muutettaviksi kahta liiton sääntöjen pykälää eli 2§, joka kertoo liiton toiminnan tarkoituksesta ja 6§, joka määrittelee jäsenmaksut ja niiden suoritusajan kohdan. Jo 2§:stä syntyi kuitenkin niin pitkä ja mutkikas keskustelu, että kokous sen päätyttyä yksimielisesti päätti palata 6§:n muuttamiseen uudelleen vasta seuraavassa kokouksessa.

Hallitus esitti sääntöjen toisen pykälän eli ns. tarkoituspätkälän muuttamista lähinnä selventääkseen liiton tehtäväkenttää, joka nyt voimassa olevissa säännöissä on ilmaistu melko yleisin sanakäntein. Selventäminen on hallituksen esityksessä toteutettu seitsemänkohtaisen luettelon avulla ja juuri tämä luettelo synnytti syyskokouksen kiivaan keskustelun.

● Poikkeuksellisen tyneltä ja seesteiseltä vaikutti Suomen Ilmailuliiton sääntömäärämen syyskokous aina esityslistan viimeisen pykälän käsittelyyn saakka. Yritys muuttaa liiton sääntöjä osoittautui vaikeammaksi kuin kukaan olisi osannut odottaa. Samalla se paljasti, että suhtautuminen politiikkaan urheilussa on aiheuttanut melkoista ristivetoa myös liiton sisällä.

Ensimmäisenä siihen tarttui Forssan Seudun Iy:tä edustanut Tapani Koski. Hän halusi luetteloon lisättäväksi sen toiseksi kohdaksi lausuman, jonka mukaan liiton tehtävänä on edistää ilmailun harrastusmahdollisuuksia Suomessa.

Kaikki eivät kuitenkaan olleet tyytyväisiä uuteen 2§:ään vielä tämänkään modifikaatioesityksen jälkeen. Hallituksen esityksessä ollut kohta b), jonka mukaan liiton tehtävänä on "pitää yhteyttä maan hallitukseen, eduskuntaan ja viranomaisiin" herätti väeltään vähäisen mutta sitäkin sinnikkäämmän opposition, jonka kärkimiehinä esiintyivät liiton suoranainen jäsen Pertti Kuortti ja Vallilan Lennokikerhoa edustanut Pentti Aalto.

Heidän mielestään ko. huomautus tekee liitosta poliittikkojen lakeijan ja alistaa sen liikaa riippuvaiseksi julkisesta vallasta ja julkisista varoista. Tämän, opposition mielestä merkittävän vaaran vähentämiseksi Aalto mm. esitti jäsenmaksun moninkertaistamista. Kuortti konkretisoi opposition kannan esitykseksi, jonka mukaan kiistelty b-kohta on kokonaan poistettava säännöistä.

Tässä vaiheessa pöydällä oli siis hallituksen alkuperäinen muutosesitys, Kosken siitä esittämä modifioitu versio ja Kuortin ehdotus. Melkoisen äänestyskarusellin jälkeen kokous sitten päättyi Kosken

esittämään versioon suljetulla lippuäänestyksellä äänin 1.992-209. Ne 209 kannattivat hallituksen alkuperäistä esitystä.

Ennen kuin näin pitkälle päästiin oli kuitenkin esitetty jo lukuisia ristiin vetäviä kannanottoja myös sääntöjen 6§:n muuttamisesta. Siitä ei kuitenkaan lähdetty äänestämään vaan jäsenkunta päätti antaa itselleen kevätkokoukseen saakka aikaa miettiä, onko jäsenmaksu suoritettava liitolle maaliskuun 31. päivään mennessä kuten nykyiset säännöt edellyttävät vaiko jo tammikuun 31. päivään mennessä kuten hallitus muutosesityksessään ehdotti.

Toinen päänvaivaa aiheuttanut kohta oli ja tulee ilmeisesti jatkossakin olemaan se, katsooko hallitus liitosta eronneeksi sellaisen, joka ei maksa jäsenmaksuaan (nykyiset säännöt) vai voiko hallitus erottaa liitosta maksamatta jättäneen jäsenen (muutosesityksen sanamuoto).

Koko sääntömuutoksesta käydyin keskustelun takana hämmötti selvästi joskin ehkä yllättävällä foorumilla liiton Etelä-Afrikan kysymyksessä omaksuma opetusministeriön suosituksien mukainen toimintalinja. Syyskokous osoitti, että jäsenkunnassa on sellaisiakin jotka eivät tätä hyväksy vaan haluaisivat liiton toimivan kansainvälisissä suhteissaan täysin itsenäisesti, pitämättä yhteyttä maan halli-

oli aiemmin syöksykierteessä. Nyt on pyöriminen lakannut ja syöksykin oikeamassa”) ja Räyskälän perusteilla oleva Suomen Urheiluilmailuopisto (”se tulee, mutta verkkaimmin kuin moni uskoikaan”). Henkilövalinnoista ei puhuttu sanaakaan.

Varsinainen kokous osoitti, ettei ollut tarviskaan puhua. Varapuheenjohtajaksi valittiin konsuli Veikko Virkkunen Tampereelta, hallituksen erovuoroisten jäsenten tilalle toim.joht. Pentti Ahava Tomiosta joht. Aarne Berner Helsingistä, maj. Seppo Koikkalainen Ilmavoimien Esikunnasta, lentotoiminnan johtaja Tero Mustakallio Helsingistä ja lehtori Kauko Ryhänen Joensuusta, kaikki yksimielisesti uudelleen.

Sama yksimielisesti uudelleen-periaate vallitsi myös keskustoimikuntien puheenjohtajien ja varapuheenjohtajien vaalissa kuitenkin yhdellä poikkeuksella. Se oli lennokikeskustoimikunta, jonka puheenjohtajaksi syksyllä 1977 valittu Erkki Haapanen sai nyt tehdä tilaa edeltäjälleen, monivuotiselle LKT:n puhikselle Sandy Pimenoffille. Helsingistä. Hänen varamiehukseen valittiin S-E. Lindberg Salosta.

Muut siis olivat yksimielisesti uudelleen-miehiä: PKT Rauno Renko Heinolasta (varapuheenjohtajaksi valittiin liiton toiminnanjohtajaksi siirtyneen Jaska Kaskian tilalle Kaj Arppe Helsingin Iyistä), LuKT Timo Nieminen Vaasasta (vpj. Risto Koivisto Lahdesta), MKT Mikko Lallukka Kuopiosta (vpj. Tapani Koski Forsasta), Matti Korjula Helsingistä, vaikka hän purjelenossa edustaaakin Karhulan Ikt:ta, (vpj. Jarmo Forsstén Hyvinkäältä) sekä EKT Esa Passila Turusta (vpj. Jukka Tervämäki Helsingistä). Viimemainitussa komiteassa oli tosin suunniteltu johdon vaihtamista mutta koska kukaan ei saanut kakaistua tätä tietoa julki siinä vaiheessa kun asiaa käsiteltiin herrat Passila ja Tervämäki jäivät experimental-keskustoimikunnan johtoon vielä ainakin täksi vuodeksi.

Näiden herrojen (tosiaankin herrojen, liiton hallituksessa ei vielääkään ole yhtään naista) lisäksi SIL:n hallitukseen kuuluvat alkaneena vuonna puheenjohtajana pääkonsuli

Kokouksensa hiljentyneenä iltapäivän esitelmätilaisuuden alkutunneihin. Etualalla oikealla liiton kunniapuheenjohtaja prof. Edvard Wegelius ja hänen vieressään esitelmöitsijä, prof. Veikko Linnaluoto. Hän kertoi Teknillisen Korkeakoulun kevytrakennetekniikan laboratorion suorittamasta kevytkoneiden kehittelytyöstä ja kiinnitti erityistä huomiota PIK-23 Suihuun. Herrojen takana istuu Nuorisoilmailijoiden Ossi Uramaa, joka sai liiton hopeisen ansiomerkin.

Olavi A. Rautio Helsingistä varapuheenjohtajana ins. Esko Lehtinen Imatralta ja jäsenenä piirijoht. Matti Elonheimo Turusta, os.päällikkö Jorma Jalkanen Helsingistä, opettaja Pentti Kaukonen Oulusta, ins. Åke Lundström Tervakoskelta ja hallitusneuvos Kaj Törnblom Helsingistä. He ovat erovuorossa seuraavassa syyskokouksessa, sillä puheenjohtaja, toinen varapuheenjohtaja ja puolet varsinaisista hallituksen jäsenistä valitaan joka toinen vuosi. Keskustoimikuntien puheenjohtajien virkakausi sitä vastoin on vain yhden vuoden mittainen.

Painopistesuunnat laskuvarjourheilu ja moottorilento

Varsin pienin muutoksin hyväksyttiin myös liiton toimintasuunnitelmaesitys ja kokonaan muutoksitta budjettiesitys vuodeksi 1979.

Alkaneen vuoden toimintaa värittää selvästi se, että syksyllä tulee kuluneeksi 60 vuotta SIL:n edeltäjän Suomen Ilmailuklubin perustamisesta. Juhlavuotta on tarkoitus vietää asiantuuluvan arvokkaasti

korostaen kaikissa käänteissä liiton ja sen toiminnan merkitystä.

Tavanomaisen toiminnan painopistealueet ovat moottorilento ja laskuvarjourheilu. Ensinnä mainitun osuutta kasvattaa lähinnä aktiivinen osallistuminen kilpailuihin. Vuonna 1979 lennetään sekä maailman- että Pohjoismaiden mestaruudesta. MM-kisoihin aiotaan lähettää täysi joukkue nyt kun on saatu varmuus siitä, että Etelä-Afrikka jää Kanadassa pidettävistä kisoista pois. PM-kisat taas pidetään tänä vuonna täällä Suomessa.

Laskuvarjopuolella on määrärahoja nostettu kautta linjan. Laskuvarjotoiminnan ohjaajan palkka pois luettuna liiton laskuvarjomääräraha kasvaa alkaneena vuonna n. 53% 24.500 markkaan.

Kaikkiaan yksimielisesti hyväksytyyn budjetin loppusumma on 1.682.400 mk. Vuodelle 1978 vastaava summa oli 1.670.250 mk, joten melko tiukoin ohjaksin liitto taloutaan hoitelee myös 60-vuotisjuhlavuonnaan. Valtion avustusten osuus on arvioitu 590.000 markaksi eli 35 prosentiksi menojen loppusummasta. ●

Aamupäivän informaatiotilaisuuden ”tähti konserttilavalla” oli uutukaisessa liitunraitaisessaan liiton PKT:n ja hallituksen talousvaliokunnan puheenjohtaja isännöitsijä Rauno Renko Heinolasta: ”Suomen Urheiluilmailuopisto tulee ja liiton taloudellinen syöksykierre on oikeamassa”. (Kuva: J.R.).

tukseen, eduskuntaan ja viranomaisiin. Kovin vähäiseksi tämä oppositio vain ainakin tässä kokouksessa tuntui jääneen.

Yksimielisyyttä

Liiton sääntöjen muuttaminen oli syyskokouksen esityslistan viimeisenä kohtana. Sitä ennen kokous eteni läpi esityslistansa melko rikkumattoman yksimielisyyden vallitessa.

Se Suuri Puheenaihe aiemmissa kokouksissa eli henkilövalinnat olivat hyvä esimerkki tästä yksimielisyydestä.

Yleensä henkilövalintoja on epävirallisesti pohjustettu kokouspäivän aamuna pidetyssä informaatiotilaisuudessa, jota jotkut koiranleuat ovat jopa junttakokouksiksikin nimittäneet. Tällä kertaa tilaisuus kuitenkin todella oli nimensä veroinen, sillä aamulla jaettiin vain informaatiota eikä keskusteltu henkilövalinnoista lainkaan.

Informaation pääjakaja oli purjelennon keskustoimikunnan ja samalla liiton talousvaliokunnan puheenjohtaja Rauno Renko, jonka pääaiheet olivat liiton talous (”se

Syyskokouksen palkitsemiset:

HARMON-PATSAS ILMAILUN MONITOIMIMIEHELLE

● Harvoin on liiton syyskokouksessa kuultu niin spontaaneja ja lämpimiä aploodeja kuin tällä kertaa Raimo "Anselmi" Aulion astellessa vastaanottamaan Suomen arvostetuinta ilmailualan kiertopalkintoa Harmon-patsasta. Sotilaslentäjä, näytöslentäjä, lannoituslentäjä, laskuvarjohyppääjä, helikopteripilotti, purjelentäjä ja ennen kaikkea lennonopettaja Aulio on tunnettu ja tunnustettu ilmailija kautta Suomen – jo ennen Harmon-patsastakin.

Lennonopettaja Raimo Aulio, 55, sai Suomen Ilmailuliiton syyskokouksessa vastaanottaa maamme arvokkaimman ilmailualan kiertopalkinnon Harmon-patsaan vuodelta 1977. Patsaan myöntänyt SIL:n hallitus perusteli valintaa Aulion pitkäaikaisilla ansioilla lentäjänä ja lennonopettajana sekä siviili- että sotilasilmailun palveluksessa.

Raimo Aulio aloitti ilmailuharrastuksensa yli 40 vuotta sitten Hämeenlinnassa lennokkeja rakentamalla ja osallistumalla lennokokilpailuihin. Lennokeista hän siirtyi

Raimo Aulio ja Harmon-patsas. Ansaattu huomionsoitus ansiokkaalle lentäjän uralle, joka jatkuu edelleen.

Simo Kuusisto, länsirannikon purjelentoässä, nouti Satakunnan Maljan vuoden 1978 parhaana purjelentäjänä. Ainakin tuimasta katseesta päätellen Simppa aikoo ilmeisesti uusia noutotempunsa myöskin ensi kerralla. SM-79 Räyskälässähän sen paljolti ratkaisee...

purjelennon pariin vuonna 1938, jolloin Hämeenlinnaan perustettiin ilmailukerho.

Moottorilentokoulutuksen Aulio sai ilmavoimissa alkaen 1942, ja ehti lentää muutamia sotalentoja Messerschmitt 109-hävittäjillä ennen sodan loppumista. Sodan jälkeen hän jäi ohjaajaksi ilmavoimiin palvelleen ensin 16 vuotta Porissa ja sen jälkeen vuoden Utissa ennen jäämistään ilmavoimista eläkkeelle. Porissa Aulio lensi mm. koelentäjänä ja lennonopettajana useimpia ilmavoimien silloisia koneityyppejä Myrskystä ja Curtis-

Rauno Härkönen, Imatran Ik ja Nesteen kiertopalkinto vuoden laskuvarjourheilijalle. Vuoden lennokiurheilijana palkittiin Savonlinnan Reijo Saukkonen.

Hongikon Nuorisoseuran lahjoittama Hongikon Malja on liiton uusin kiertopalkinto. Se annetaan vuosittain tuloksellisimmin toimineelle lennokokikerholle, joka nyt oli jyväskyläläinen Lk Cirrus. Pytyn pökkasi vastaanotetuksi Jouko Tuhkunen.

Mikko Askainen kävi jälleen hakemassa pari purjelennon SE-mitalia entisen, laajan kokoelmansa jatkeeksi.

Toinen useita SE-mitaleita saanut purjelentäjä oli mopomies ev. luutnantti Erkki Kosola, Hämeenlinnan Ik:n vasta valittu puheenjohtaja muuten. Kosolan oma kertomus siitä, kuinka ennätykset syntyivät, löytyy toisaalla tässä lehdessä.

– Ottaiskohan, näyttää Oulun Laskuvarjokerhon Heikki Palo tuumaavan Jaska Kaskian tyrkyttäessä kättään. Otti ja sai onnitellut liiton hopeisen ansiomerkin johdosta.

Antti Pömpönpoika Lehto oli nuorin viime kaudella kulta-C:n lentäneistä purjelentäjistä, joten hän pääsee tässä edustamaan koko kaartiä. Lienee melko turvallista veikata, että tästä nuoresta miehestä kuullaan vielä purjelennossakin paljon. Taskussa on näet viime kesältä myös 500 km matkamantti, ja ikää vasta 17.

sista Fouga Magisteriin ja Vampireen saakka. Utissa hän sai helikopterikoulutuksen ja lensi ilmavoimien helikoptereilla kaikkiaan 350 tuntia. Sotilaskoneilla Aulio on kaikkiaan lentänyt 3.200 tuntia.

Porissa ollessaan Aulio liittyi Ilmailuliiton ympäri maata kiertävään Pilvien Huimapäät-lentosirkukseen, jonka riveissä hänestä tuli yksi Suomen tunnetuimmista lentonäytösesiintyjistä. Pilvien Huimapäänä hän mm. ratsasti koneen siivellä, tempuili koneen alla roikkuvilla nuorattikailla, lensi taitolentoa ja hyppäsi laskuvarjolla. Aulio on tehnyt kaikkiaan 108 laskuvarjohyppyä, joista lähes kolmasosa oli ns. kaksoishyppyjä. Niissä hyppääjä avasi ensin yhden varjon, pujottautui ulos sen valjaista ja avasi uuden vapaan pudotuksen jälkeen toisen varjon, useimmiten hyvin matalalla.

Ilmavoimista erottuaan Aulio jatkoi lentämistä siviilissä, ensin pölytyslentäjänä ja myöhemmin lennonopettajana. Viime vuosina hänen asiantuntemustaan on käytetty hyväksi mm. uusien metsälentäjien koulutuksessa.

Vuoden ansioituneimmat urheiluilmailijat Porista, Imatralta ja Savonlinnasta

Porista, Imatralta ja Savonlinnasta löytyivät vuoden 1978 menestyksekkäimmät urheiluilmailijat. Suomen Ilmailuliitto palkitsi porilaisen Simo Kuusiston vuoden parhaana purjelentäjänä, imatralaisen Rauno Härkösen vuoden laskuvarjourheilijana ja savonlinnalaisen Reijo Saukkosen vuoden lennokkiurheilijana.

Simo Kuusiston palkitsemisen tärkein peruste oli hänen saavuttamansa voitto kauden kovimmissa kotimaisissa purjelentokilpailuissa kesäkuussa Räyskälässä. Siellä porilainen löi mm. koko Suomen MM-joukkueen, ja sai näin parhaana purjelentäjänä Satakunnan Maljan.

32-vuotias Simo Kuusisto on aloittanut purjelennon 1963. Ensimmäiset kilpailunsa hän lensi vuonna 1971 sijoittuen heti SM-kisoissa 8. tilalle. Kuusiston paras SM-sijoitus on viides vuosina 1975 ja 1977. Viimemainittuna vuonna hänet valittiin myös

Suomen MM-joukkueen varamieheksi.

Kuusisto on lentänyt purjekoneella kaikkiaan 1.250 tuntia ja moottorikoneilla n. 100 tuntia. Kansainvälisen hopea-C-merkin hän suoritti 1965 ja kulta-C:n 1971. Samana vuonna hän lensi kaksipaikkaisten 100 km kolmiolennolla uuden Suomen ennätyksen nopeudella 86 kmh. Tämä ennätys on edelleen voimassa.

Nesteen kiertopalkinto myönnettiin imatralaiselle Rauno Härköselä aktiivisesta ja menestyksellisestä kilpailutoiminnasta, ansiokkaasta toiminnasta kerhotyössä Imatran Ilmailukerhossa sekä voimakkaasta panoksesta kahden SM-kilpailun järjestämisessä.

32-vuotias Härkönen on hypännyt laskuvarjolla n. 1.300 hyppyä vuodesta 1967 lähtien. Tänä vuonna hän voitti Suomen mestaruuden taitohypyissä ja oli yleiskilpailun kolmas. Zagrebissa pidetyissä lajin MM-kisoissa hän oli henkilökohtaisten lajien paras suomalainen taitohypyn 25. tilalla. Kerhossaan hän toimii hyppymestarina ja aktiivisena kouluttajana.

Savonlinnan Lentokerhoa edustava Reijo Saukkonen palkittiin vuoden lennokkiurheilijana. Hän voitti Suomen mestaruuden luokassa FIC (polttomoottorilennokit) ja oli PM-kisoissa neljäs. Hänen lisäansioikseen katsottiin pitkäaikainen kilpailutoiminta hyvin tuloksin.

FAI-palkitut Sandy ja Hily

Kansainvälisen ilmailuliiton FAI:n kunnianosoituksista oli kaksi liennyt tänne köyhään Pohjolaankin.

Paul Tissandier-diplomin sai muutamaa tuntia aiemmin LKT:n puheenjohtajaksi valittu FAI:n oman lennokkikomitean monivuotinen puheenjohtaja Sandy Pimenoff, joka tosin ei ollut paikalla.

Toinen kansainvälinen kunnianosoitus oli ns. ryhmädiplomi eli Group Diploma, jonka sai Helsingin Ilmailuyhdistys ansioistaan kansainvälistä luokkaa olevan urheiluilmailukeskuksen rakentamisessa Nummelaan. Uljaan diplomin vastaanotti Hilyn voimakolmikko puh.joht. Kaj Arppe ja johtokunnan jäsenet Tor-Erik Forsberg ja Paul Pirskanen.

Perinteelliseen tapaan lavalle asteli myös suuri joukko purjelennon SE-mitalisteja ja kulta-C-pilotteja, joiden nimet ja ansiot on kirjattu toisaalla tässä lehdessä jo aiemminkin.

Kaikkiaan 12 ilmailijaa oli tänä vuonna saanut SIL:n hopeisen ansiomerkin, joka jaetaan syyskokouksen yhteydessä. Nämä herrat, joista osa tosin ei ollut paikalla, olivat Mikko Asikainen (Hämeenlinnan IK), Hannu

Honka (Oulun Laskuvarjokerho), Pentti Karinen (Rovaniemen Ik), Martti Koljonen Im 1x1, Matti Könönen ja Matti Mäkinen (Hämeenlinnan Ik), Heikki Palo (Oulun Laskuvarjokerho), Tapio Polamo (Järvenpään Ik), Alpo Tuominen ja Jaakko Tuominen (Tampereen Iy), Ossi Urama (Nuorisoilmailijat) ja Heikki Väänänen (Hyvinkään Ik). ●

HALUATKO ILMAVOIMIIN VARUSMIESPALVELUSTA SUORITTAMAAN?

Ilmasotakoulun varusmiesohjaajakurssit:

- ILMAVOIMIEN RESERVIUPSEERIKURSSI alkaen vuosittain lokakuun alussa sekä
- LENTOREServaliupseerikurssi alkaen parillisina vuosina lokakuun alussa.

Kursseilla annetaan sotilaslentäjän alkeiskoulutus. Kouluvaatimus ilmavoimien reserviupseerikurssille 7/8 oppikoulua, kadettikouluun aikovilta yo-tutkinto, lentoreservialiupseerikurssille 5/8 oppikoulua (vast. koulutus).

Ilmavoimien teknillisessä koulussa toimeenpannaan

- LENTOTEKNILLINEN RESERVALIUPSEERIKURSSI kaikista saapumisieristä. Kurssilla koulutetaan lentokoneen apumekaanikkoja. Kouluvaatimuksena peruskoulu.

Ilmavoimien viestikoulussa toimeenpannaan

- RESERVALIUPSEERIKURSSEINA: viestiteknilliset ja kuvausteknilliset kurssit kesä- ja lokakuun saapumisieristä sekä viestiliikennekurssit ja ilmavalvontakurssit kaikista saapumisieristä.
- MIEHISTÖKURSSEINA: puhelinasantajakurssi helmikuun saapumisieristä sekä tutkamittaajakurssit kaikista saapumisieristä. Koulutusvaatimuksena peruskoulu, etusija viestiteknillisille kurseille elektroniikka-alan ammattikoulun käyneillä.

HAKEMUKSET em kurseille on lähetettävä seuraavasti:

- varusmiesohjaajakurseille 28.02. mennessä
- kesäkuun saapumisierää varten 28.02. mennessä
- lokakuun saapumisierää varten 30.06. mennessä
- helmikuun saapumisierää varten 31.10. mennessä

Vapaaehtoislomakkeita (SA Järj 311), koulujen esitteitä ja lisätietoja saa sotilaspriirin esikunnista sekä asianomaisista kouluista. Osoitteet ovat:

- Ilmasotakoulu, Pl 5, 62201 KAUHAVA puh. (964) 80500/216
- Ilmavoimien teknillinen koulu, Pl 5, 35601 HALLI puh. (942) 82112
- Ilmavoimien viestikoulu, Pl 7, 41161 TIKKAKOSKI puh. (941) 751422/438.